

ΠΑΤΕΡΑΣ ΡΟΜΠΕΡΤ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

«Η ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΕΝΑΝ ΝΕΟ ΙΑΚΩΒΟ»

ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Μια σπάνια ως προς την ουσία και το περιεχόμενό της συνέντευξη παραχώρησε στα «Επίκαιρα» ο πατέρας Ρόμπερτ Στεφανόπουλος, πατέρας του πρώην προσωπάρχη του Λευκού Οίκου, επί προεδρίας Κλίντον, Τζορτζ Στεφανόπουλου, ο οποίος είναι επί σειρά ετών δημοφιλής δημοσιογράφος του ABC. Πρόκειται για μια συνέντευξη-παρέμβαση στα δημόσια πράγματα της ελληνικής κοινότητας των ΗΠΑ, που αναμένεται να προκαλέσει αντιδράσεις, καθώς ο σεμνός κληρικός, ίσως στην πρώτη δημόσια παρέμβασή του, εκφράζει τον προβληματισμό του για όσα διαδραματίζονται στο εσωτερικό της πολύπαθης Αρχιεπισκοπής Αμερικής, θεωρώντας δεδομένη και επιβεβλημένη την αλλαγή στον θρόνο της και προχωρώντας ένα βήμα παραπέρα.

Ο πατέρας Ρόμπερτ Στεφανόπουλος προτείνει –σχεδόν «υποδεικνύει»– έναν συγκεκριμένο κληρικό για τη θέση του διαδόχου του Αρχιεπισκόπου Δημητρίου: «Το είχα πει εδώ και πολλά χρόνια ότι ο Αρχιεπίσκοπος Ιάκωβος όφειλε να πάρει δίπλα του τον Μεθόδιο, σήμερα μητροπολίτη Βοστώνης. Να του μάθει, να τον μιήσει, να τον διδάξει όλα εκείνα που χρειάζεται. Να τον προετοιμάσει καταλλήλως για να τον δεχτεί σε μια θέση δύσκολη. Θρησκευτική αλλά και πολιτική. Αν δεχτεί να αναλάβει ο μητροπολίτης Βοστώνης, νομίζω ότι είναι ο μόνος που μπορεί να οδηγήσει και πάλι την Αρχιεπισκοπή Αμερικής σε δρόμους επιτυχίας. Είμαι βέβαιος ότι θα επιτύχει. Είναι καταρτισμένος. Τον γνωρίζω πολλά έτη, από τα χρόνια της

σχολής. Τα ελληνικά του είναι άπταιστα. Είναι Αμερικανός. Οι σχέσεις του με άλλους ορθοδόξους αλλά και με άλλα χριστιανικά (και μη) δόγματα βρίσκονται σε τέτοιο βαθμό που μόνο πρόοδος μπορεί να επέλθει. Το ίδιο και οι σχέσεις του με τους πολιτικούς. Βεβαίως, άλλα τα χαρίσματα του ενός (σ.σ.: του Ιάκωβου) και άλλα τα χαρίσματα του άλλου. Νομίζω ότι αν έχει την καλή διάθεση και με τη δική μας βοήθεια, κυρίως του κλήρου

και του λαού, θα καταφέρει να οδηγήσει πάλι ψηλά την Αρχιεπισκοπή μας. Θεωρώ ότι αν προσφέρει μια διακονία πέντε-δέκα χρόνων στην Εκκλησία της Αμερικής, θα την αφήσει καλύτερη απ' ό,τι την παρέλαβε».

Ζητείται «ένας ικανός ιεράρχης»

Ο σεβάσμιος κληρικός εξηγεί ότι τα προβλήματα με τα οποία είναι αντιμετώπιση η Αρχιεπισκοπή Αμερικής κά-

νουν πιο επιτακτική την αλλαγή σελίδας στον θρόνο. «Όλα όσα ακούγονται μας προβληματίζουν όλους, ποιμνιο και κληρικούς. Βεβαίως, υπάρχει ακόμα εμπιστοσύνη στον κληρικό, στον ψάλτη, στον δάσκαλο, αλλά... όλοι προβληματιζόμαστε με όσα ακούμε. Γι' αυτό, οπωσδήποτε χρειαζόμαστε μια ανανέωση. Παντού, σε όλα τα επίπεδα. Να έρθει να αναλάβει ένας ικανός ιεράρχης. Να είναι ο άνθρωπος που με την τόλμη, την παρηγορία και το θάρρος του Ιακώβου, σε συνδυασμό με τα δικά του προσωπικά πνευματικά χαρίσματα θα καταφέρει υπό την ηγεσία του να ενώσει τις διασπασμένες δυνάμεις της Ορθοδοξίας στις ΗΠΑ. Θα πρέπει να δώσει νέα πνοή στην Αρχιεπισκοπή Αμερικής. Θα πρέπει να ξαναδώσει την ελπίδα. Να ξαναπάει μπροστά την Αρχιεπισκοπή μας. Να ξαναζήσουμε εκείνο τον ενθουσιασμό των αλμάτων προόδου της Ιεραρχικής Εκκλησίας μας εδώ στις ΗΠΑ, όπως εκείνα τα χρόνια επί εποχής του Αρχιεπισκόπου Ιακώβου», τονίζει με έμφαση αλλά και με έντονο προβληματισμό ο πατέρας Ρόμπερτ Στεφανόπουλος, μέχρι προ ολίγων ετών ιερατικώς προϊστάμενος του ιστορικού Ιερού Καθεδρικού Ναού της Αγίας Τριάδος στο Μανχάταν.

Τα λάθη του παρελθόντος

Στην αποκλειστική συνέντευξη που παραχώρησε στα «Επίκαιρα» (ολόκληρη θα δημοσιευτεί στις 20 Δεκεμβρίου από τη διαδικτυακή έκδοση της «Πρωινής», www.nearproini.us), ο κληρικός, μέσα από την αφήγηση της δικής του προσωπικής πορείας των 60 και πλέον χρόνων ποιμαντικής διακονίας στην Αρχιεπισκοπή Αμερικής, δεν διστάζει να αναφερθεί ακόμη και στα ιστορικά λάθη του Οικουμενικού

«Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΒΟΣΤΟΝΗΣ, ΑΝ ΔΕΧΤΕΙ ΝΑ ΑΝΑΛΑΒΕΙ, ΝΟΜΙΖΩ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΟΝΟΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΟΔΗΓΗΣΕΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΤΗΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑ. ΕΙΜΑΙ ΒΕΒΑΙΟΣ ΟΤΙ ΘΑ ΠΕΤΥΧΕΙ»

Πατριαρχείου: «Ήταν λάθος ο επιμερισμός (τεμαχισμός) και η κατάτμηση της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Βορείου και Νοτίου Αμερικής. Αποδυνάμωσε τον θεσμό. Το Πατριαρχείο έχασε, όπως έχασε και η Αρχιεπισκοπή Αμερικής. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ήταν ένα μεγάλο λάθος». Μιλάει επίσης για τα γεγονότα του 1995, που οδήγησαν στην υποχρεωτική απομάκρυνση του Αρχιεπισκόπου Ιακώβου από τον θρόνο της Αρχιεπισκοπής Αμερικής και τονίζει πως «ήταν μια αδικία... και ορίστε πού βρισκόμαστε σήμερα, σε ποια κατάσταση φτάσαμε», ενώ φωτίζει κάποιες από τις πτυχές εκείνων των ημερών...

Μια τελματωμένη κατάσταση

Παρότι ο ίδιος είναι θιασώτης και ένθερμος υποστηρικτής της άποψης ότι έχει ωριμάσει πια ο καιρός ώστε η Αρχιεπισκοπή Αμερικής να αναβιβαστεί σε καθεστώς είτε ημι-αυτονομίας είτε ακόμα και αυτοκεφαλίας, όπως δημοσίως γραφόταν την περίοδο της μεγάλης αναταραχής (1998-1999), εντούτοις σήμερα εμφανίζεται προβληματισμένος για την ορθότητα της συγκεκριμένης τοποθέτησης: «Δεν είναι ώριμο κάτι τέτοιο. Δεν είμαστε έτοιμοι ούτε εμείς της Αρχιεπισκοπής Αμερικής ούτε και οι ομόδοξοι ορθόδοξοι των άλλων εθνικοτήτων. Βλέπουμε ότι δεν προ-

«Ήταν λάθος ο επιμερισμός και η κατάτμηση της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Βορείου και Νοτίου Αμερικής. Αποδυνάμωσε τον θεσμό. Το Πατριαρχείο έχασε, όπως έχασε και η Αρχιεπισκοπή Αμερικής. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ήταν ένα λάθος».

χωράει ο θεσμός των επισκοπικών συνελεύσεων που συγκαλούνται κατ' έτος ή κάθε έξι μήνες. Δεν υπάρχει ενδιαφέρον. Υπάρχει αδράνεια».

Ο Ρόμπερτ Στεφανόπουλος, κληρικός με σπάνιο ήθος, θίγει επίσης το φλέγον ζήτημα της ελληνικής παιδείας, που θεωρείται το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα για το μέλλον και την επιβίωση της ελληνικής κοινότητας και της συνέχειάς της στις ΗΠΑ: «Σε ορισμένες περιοχές η ελληνική γλώσσα θα επιζήσει, δεν υπάρχει πρόβλημα. Έχουμε καλά σχολεία, ημερήσια και απογευματινά. Θα συνεχίσει εδώ στη Νέα Υόρκη, στη Βοστώνη, στο Σικάγο, ίσως και στην Ατλάντα... Αλλά σε άλλες πολλές περιοχές δεν θα τα καταφέρει. Θα ξέρουν την ύπαρξή της, ίσως θα την καταλαβαίνουν, αλλά δεν θα τη μιλούν. Είμαστε η πέμπτη γενιά πια... Η ελληνική γλώσσα θα υπάρχει. Θα τη διδάσκουμε. Θα τη φροντίζουμε, αλλά δεν θα είναι η ζώσα επικοινωνία μας. Πάντως, η συνείδηση θα είναι ελληνική. Ελάχιστοι είναι εκείνοι που επιδιώκουν να σβήσουν εντελώς το όνομα "Greek" ή το ελληνικό συστατικό της κάθε κοινότητας και ενορίας. Αλλά και αυτοί που δεν θέλουν να ανήκουν –για τους δικούς τους λόγους– στην ιστορική πρόθεση και ταυτότητα του Έλληνα αναγνωρίζουν ότι ιστορικά φιλοσοφικά αλλά και θεολογικά είμαστε και καταγόμαστε από την Ελλάδα».

